

The Holy See

MSZA WIECZERZY PAŃSKIEJ

HOMILIA OJCA WITEGO FRANCISZKA

Zakład karny dla nieletnich w Casal del Marmo

Wielki Czwartek, 6 kwietnia 2023 r.

[Multimedia]

Zwraca uwagę to, że Jezus właśnie w przeddzień ukrzyżowania wykonuje ten gest. Umywanie stóp było czymś zwyczajnym w tamtych czasach, ponieważ drogi były zakurzone, ludzie przychodzili z zewnątrz i kiedy wchodzili do domu, przed uczcą, spotkaniem, obmywali stopy. Ale kto mył stopy? Niewolnicy, ponieważ była to czynność zarezerwowana dla niewolników.

Wyobraźmy sobie, jakie było zaskoczenie uczniów, gdy zobaczyli, że Jezus zaczyna wykonywać tę czynność niewolnika. Ale On robi to, aby zrozumieli oni przesłanie następnego dnia, to że umrze jak niewolnik, aby spłacić dług nas wszystkich. Gdybyśmy słuchali Jezusa, życie byłoby piękne, ponieważ spieszylibyśmy pomagać jeden drugiemu, zamiast wzajemnie się oszukiwać, wykorzystywać jedni drugich, jak uczą nas ludzie cwani. Tak pięknie jest pomagać sobie nawzajem, podać rękę — to są ludzkie, uniwersalne gesty, ale wypływają ze szlachetnego serca. I Jezus dzisiaj, podczas tej celebracji, pragnie nas tego nauczyć — szlachetności serca. Każdy z nas może powiedzieć: «Ale gdyby Papież wiedział, co jest we mnie...». Ale Jezus to wie i kocha nas takich, jacy jesteśmy, i umywa nogi nam wszystkim. Jezus nigdy nie przeraża się naszymi słabościami, nigdy się nie przeraża, ponieważ On już zapłacił, chce nam tylko towarzyszyć, chce nas wziąć za rękę, aby życie nie było dla nas takie trudne. Ja wykonam ten sam gest umycia nóg, ale to nie jest jakiś folklorystyczny zwyczaj, nie. Pomyślmy, że jest to gest, który ukazuje, jacy powinniśmy być, jeden wobec drugiego. W społeczeństwie widzimy, jak wielu ludzi wykorzystuje innych, jak wielu ludzi zepchniętych jest w kąt i nie mogą z niego wyjść. Ile niesprawiedliwości, ilu ludzi bez pracy, ilu ludzi, którzy pracują, a dostają połowę wynagrodzenia, ilu ludzi nie ma pieniędzy na lekarstwa, ile rozbitych rodzin, tyle złych rzeczy... I nikt z nas nie może powiedzieć: «Dziękuję Bogu, że taki nie jestem, wiesz». — «Jeśli nie jestem taki, to dzięki łasce Bożej!»; każdy

z nas może się potknąć, każdy z nas. I ta świadomość, ta pewność, że każdy z nas może się potknąć, jest tym, co daje nam godność — posłuchajcie tego słowa: «godność» — bycia grzesznikami. I Jezus akceptuje nas takimi; dlatego umywał nogi i powiedział: «Przyszedłem, żeby was zbawić, żeby wam służyć». Teraz ja uczynię to samo, jako przypomnienie tego, czego nauczył nas Jezus — pomagania sobie nawzajem. A dzięki temu życie jest piękniejsze i można iść dalej. Podczas umywania nóg — mam nadzieję, że dam sobie radę, bo nie mogę dobrze chodzić — ale podczas umywania nóg pomyślcie: «Jezus umył mi nogi, Jezus mnie zbawił, a ja zmagam się teraz z tym problemem». Ale to minie, Pan jest zawsze przy tobie, nigdy cię nie opuszcza, nigdy. Pomyślcie o tym.

L'Osservatore Romano, Numer 5 (452) 2023.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana